

організатором тексту і виразником афективних значень. Залежно від поставлених дискурсивних завдань за допомогою ДМ *enfin* висловлюються такі значення: перерахування, експлікація, ілюстрація тощо. Що ж до ролі в інтеракційному процесі, ДМ *enfin* є метадискурсивним елементом, що забезпечує вербальну взаємодію партнерів.

Ключові слова: дискурсивний маркер, коннектор, метадискурсивний елемент.

Paramonova Susanna. Semantics and Pragmatics of Discourse Marker Enfin. The article attempts to define semantic typology *enfin* statuses and their pragmatic functions. The proposed typology is based on three axes: depending on the references set- out of *enfin*, a current discursive tasks and role in the interaction process at the time of the utterance. If there is denotation, *enfin* serves as a temporary connector or an aspektual operator and is not used as DM. In the absence of denotation it is DM: *enfin* properties is the organizer of the text and expresses the affective values. Depending on the set of a practical tasks using DM *enfin* are expressed as follows: enumeration, explication, illustration and so on. In the interaction process, the DM *enfin* is metadiscursive element providing a verbal interaction.

Key words: discourse marker, connector, metadiscursive element.

Статья поступила в редколлегию
15.03.2013 г.

УДК 811.111'42

Олена Рибаківа

Контекстуальні параметри комунікативного акту незгоди (на матеріалі англомовного кінодискурсу)

У статті наведено результати аналізу втілення комунікативної стратегії незгоди в англомовному кінодискурсі. Комунікативна стратегія тлумачиться як комунікативний намір мовця, сформований на підставі використання суспільного досвіду, оцінювання наміру як адекватного досягненню бажаних соціально значущих цілей у конкретний момент спілкування, реалізацію наміру вербальними й невербальними засобами та осмислення цієї реалізації всіма комунікантами. Комунікативний намір незгоди визначається як розходження в оцінці певних сутностей / ситуацій учасниками комунікативного акту. Комунікативний акт незгоди охоплює мовленнєвий акт адресанта, інтерпретаційний акт адресата й комунікативну ситуацію як взаємодію різноманітних контекстуальних параметрів, що впливають на інтерпретацію змісту мовних виразів. Виявлено, що комунікативна стратегія незгоди реалізується за участі параметрів психологічного, афективного, когнітивного, аксіологічного, перцептивного та прагматичного контекстів при конфліктних, нейтральних і гармонічних стосунках між комунікантами.

Ключові слова: комунікативна стратегія, контекст, оцінка.

Постановка наукової проблеми та її значення. Діяльнісна спрямованість сучасних мовознавчих студій висуває у фокус уваги дослідження конструювання смислів в акті комунікації. Особливо актуальним є вивчення конфронтаційних комунікативних стратегій, до яких належить і стратегія незгоди. Установлення особливостей реалізації конфронтаційних комунікативних стратегій сприяє гармонізації комунікації.

Аналіз останніх досліджень із цієї проблеми. Висловлення незгоди ще не були предметом розгляду лінгвістів. Подібні мовленнєві феномени, зазвичай, вивчають в рамках прагматики, а саме теорії мовленнєвих актів (див., наприклад, [1]). **Новизна** цієї статті зумовлена комунікативно-когнітивним ракурсом, що дає змогу дослідити висловлення незгоди як вияв конфліктної комунікативної стратегії з урахуванням усіх контекстуальних параметрів, які впливають на інтерпретацію змісту мовних виразів в акті комунікації.

Мета статті полягає в комунікативно-когнітивному описі комунікативного акту незгоди в англомовному кінодискурсі. **Завдання** статті: установлення параметрів психологічного, афективного, когнітивного, аксіологічного, перцептивного та прагматичного контекстів, що впливають на реалізацію змісту висловлення незгоди при конфліктних, нейтральних та гармонічних стосунках між комунікантами.

Об'єктом дослідження є комунікативні акти, у яких мають місце висловлення незгоди, а **предметом** – контекстуальні параметри комунікативного акту, що впливають на реалізацію стратегії незгоди.

Матеріалом статті слугують 47 фрагментів, вилучених із 22 скриптів англомовного кінодискурсу, що ілюструють комунікативні акти незгоди в гендерно гетерогенних парах.

Виклад основного матеріалу й обґрунтування отриманих результатів дослідження. Комунікативну стратегію розуміємо як *комунікативний намір* мовця, сформований на підставі використання суспільного досвіду для власних індивідуальних потреб і бажань; *оцінювання наміру* як адекватного досягненню бажаних соціально значущих цілей спілкування в його конкретний момент; *реалізацію наміру* вербальними засобами й *осмислення* цієї реалізації всіма суб'єктами дискурсу [4, с. 107].

У випадку стратегії незгоди комунікативний намір мовця полягає у висловленні думки стосовно певної сутності, властивості / дії чи ситуації, яка розходиться з думкою співбесідника. Власна думка формується на основі операції оцінювання: комуніканти по-різному оцінюють певну сутність / властивість / дію / ситуацію й, відтак, виникає певний конфлікт поглядів стосовно одного й того самого об'єкта оцінки.

Одиницею аналізу комунікативної стратегії незгоди є комунікативний акт незгоди. Комунікативний акт тлумачимо як метаструктуру, що охоплює мовленнєвий акт адресанта, аудитивний акт адресата й комунікативну ситуацію загалом [2, с. 121–122].

Комунікативну ситуацію тлумачать як поєднання різноманітних контекстуальних параметрів, які впливають на процес інтерпретації мовних форм. До таких належать, насамперед, соціальні чинники (статусно-рольові відношення, місце, обставини спілкування, соціально-культурне середовище, рівень формальності / неформальності, контактності / дистантності спілкування) і психологічні характеристики учасників комунікативного акту (ступінь знайомства, емоційний, психологічний, фізичний стан у момент спілкування, ставлення один до одного та до предмета спілкування, наміри, мотиви, мета спілкування) [3, с. 150].

Щодо соціально-ситуативного контексту, з огляду на те, що у фокусі нашого дослідження перебуває ситуація невимушеного побутового спілкування, що характеризується симетричними стосунками між комунікантами, усі соціально-ситуативні параметри, за винятком гендера, є сталими.

Для нашого дослідження релевантним є: 1) психологічний контекст, що визначає стосунки між комунікантами в момент спілкування (конфліктні, нейтральні або гармонічні); 2) афективний контекст, що виявляється в емоційному стані комунікантів у момент спілкування – позитивному чи негативному; 3) когнітивний контекст, що являє собою знання комунікантів про онтологічні властивості сутностей і відношення між сутностями, включно зі знаннями про учасників комунікації; 4) аксіологічний контекст, що репрезентує систему аксіологічних орієнтирів (норм і цінностей) комунікантів; 5) перцептивний контекст, що включає сенсорні канали комунікантів (усе, що бачать, чують чи сприймають іншими органами чуття співрозмовники в процесі комунікативного акту незгоди); 6) прагматичний контекст, що характеризує мотиви й інтенції комунікантів.

Розглянемо параметри *психологічного контексту* комунікативного акту незгоди. Проаналізувавши 47 прикладів комунікативних актів незгоди, виокремлених з 11 англомовних кінофільмів, ми виявили, що у 18 комунікативних актах незгоди співрозмовники перебувають у конфліктних стосунках, у 24 комунікативних актах незгоди стосунки є нейтральними, а в п'яти комунікативних актах – гармонічними.

Конфліктні стосунки мають місце у випадках, коли один із комунікантів незадоволений діями іншого комуніканта та вороже налаштований до нього / неї, що виявляється у виборі лінгвальних засобів вираження незгоди (зокрема вживанні лайливої лексики). Наприклад:

[Panicked silence. Then Mitch looks at Dave...]

DAVE: *No. No. We can't just be each other for a day, Mitch! You have no idea how to be a lawyer!*

MITCH: *Dude, I'm an actor, a human chameleon, I can do lawyer in my fucking sleep! It's you I'm worried about: you can't act for shit!* (Change-Up)

Наведений приклад комунікативного акту незгоди містить два ходи – ініціальний та респонсивний. Учасниками комунікативного акту є два чоловіки, які за долею обставин помінялися життями один одного. Конфлікт між комунікантами з'являється із самого початку розмови. Причиною конфлікту стає розходження в оцінці можливостей комунікантів: Дейв є відомим адвокатом, а його друг Мітч – актором.

Ініціальний хід, що належить Дейву, містить оцінку ситуації, виражену окличним реченням із запереченням (Дейв вважає, що вони не зможуть справитися із ситуацією), а також аргумент, що обґрунтовує цю оцінку (його друг нічого не тямить у роботі Дейва). У своїй оцінці ситуації Дейв покладається на логіку та онтологічний досвід, який підказує йому, що актор навряд чи справиться з роботою адвоката.

Респонсивний хід Мітча містить протилежну оцінку ситуації, яка виражена за допомогою аргументації: Мітч упевнений, що, будучи актором, він володіє талантом перевтілення й відтак зможе зіграти адвоката навіть у сні. Мітча ображає невіра в нього співрозмовника, що призводить до розвитку комунікативного конфлікту. Надаючи власні аргументи, Мітч використовує грубі вирази *fucking sleep / for shit*, що свідчить про негативне ставлення до співрозмовника та виникнення ворожості в стосунках між комунікантами.

Нейтральні стосунки мають місце за відсутності невдоволення співрозмовників поведінкою один одного. Наприклад:

JANE: *Here's the good news. In two more years you'll actually begin to feel normal again.*

ADAM: *In two more years I'll begin to feel normal? Why am I having trouble seeing that as good news?*

JANE: *Maybe that was just my experience.*

ADAM: *Oh God, I hope so.* (He's just not that into you)

У наведеному прикладі дія розгортається протягом подорожі Джейн та Адама в автомобілі. Темою розмови є розлучення Адама з дружиною. У цьому комунікативному акті між співрозмовниками немає конфліктної ситуації. Навпаки, розмова проходить у доброзичливій атмосфері.

В ініціальному ході Джейн здійснює оцінку ситуації: вона вважає, що через два роки Адам буде почуватися краще та думки щодо розлучення більше не мучитимуть його. Респонсивний хід Адама містить висловлення-перепитування та риторичне запитання, що імплікують протилежну оцінку ситуації: Адам сумнівається, що йому вдасться вийти з душевної кризи.

Хоча Адам і виражає протилежну оцінку ситуації, стосунки між комунікантами не є конфліктними. Кожен із них виражає власну думку, покладаючись на власний емоційний стан переживання ситуації. Висловлення Адама проникнуті самоіронією, Джейн акцентує, що таким був її власний досвід – і Адам висловлює надію, що слова Джейн справдяться. Інакше кажучи, він, урешті-решт, імпліцитно погоджується з оцінкою Джейн.

При гармонічних стосунках комунікант висловлює незгоду не для того, щоб продемонструвати розходження в оцінці ситуації, а щоб зробити приємне партнерові. Наприклад:

RHOEBE: *You're going to Minsk.*

DAVID: *No, I'm... not going to Minsk.*

RHOEBE: *Oh, you are so going to Minsk. You belong in Minsk. You can't stay here just 'cause of me.*

DAVID: *Yes I can. Because if I go it means I have to break up with you, and I can't break up with you (Friends).*

У цьому комунікативному акті незгоди конфлікт між комунікантами відсутній. Навпаки, вони перебувають у дружніх та люблячих стосунках. Давід повинен поїхати до Мінська, але не хоче залишати Фібі, бо кохає її.

Ініціальний хід належить Фібі, яка виражає думку про те, що Давід повинен їхати до Мінська. Її оцінка ситуації виражена конструкцією Present Continuous, яка відносить дію до майбутнього й надає їй характеру неминучості. У респонсивному ході Давід відповідає запереченням. Фібі наполягає на своїй думці, посилюючи категоричність конструкції часткою *so* й надаючи аргументи. Вона впевнена, що Давід мусить їхати, тому що це його доля, його робота і він повинен погодитися на цей крок, незважаючи на їхні стосунки. Відповідаючи їй, Давід виражає протилежну оцінку ситуації та надає аргументи стосовного свого рішення.

У наведеному комунікативному акті, виражаючи незгоду, комуніканти прагнуть не стільки утвердити власну точку зору, скільки догодити партнерові.

Роль *афективного контексту* виявляється у випадку, коли, висловлюючи незгоду, комунікант покладається на інтуїцію, відчуття та власний емоційний стан у момент переживання ситуації. У мовленнєвому аспекті такі комунікативні акти незгоди маркуються дієсловами типу *to feel*. Наприклад:

GRACE: *Bruce, I feel like our relationship is becoming all about sex.*

BRUCE: *No it's not. Come on, give me a hug.*

GRACE: *No, Bruce. Come on.*

[*She breaks away and sees the computer is on*] (Bruce Almighty).

У наведеному прикладі комунікативний акт незгоди відбувається між чоловіком та жінкою, які перебувають у близьких стосунках. Ініціальний хід належить Грейс, яка висловлює негативну оцінку їхніх стосунків. Дієслово *feel* свідчить, що, здійснюючи цю оцінку, вона виходить з власних емоційних переживань. Брюс не погоджується з думкою Грейс та виражає незгоду за допомогою заперечення. Грейс не бере до уваги висловлення Брюса й продовжує наполягати на своїй оцінці. Окрім вербальних комунікативних ходів, цей комунікативний акт включає й невербальний хід, який підсилює оцінку Грейс за допомогою проксемічного засобу – вона збільшує дистанцію між собою та співбесідником, що свідчить про те, що їхні стосунки переростають у конфліктні.

Чинники **когнітивного контексту** є основою підґрунтя незгоди в тих комунікативних актах, де комунікант, який висловлює незгоду, вдається до аргументації й покладається на логіку та факти. Наприклад:

MITCH: *Okay, look, calm down: I can hold down the fort for one night.*

DAVE: *Are you joking? You worked at my job for one day and you almost got arrested! What are you gonna do to my family?!* (Change-Up).

У наведеному комунікативному акті незгоди мають місце конфліктні стосунки між комунікантами – двома чоловіками, які долею обставин помінялися життям на певний проміжок часу. Темою розмови стає необхідність перебування Мітча в сімейному колі Дейва. Ініціальний хід, виражений категоричним твердженням, належить Мітчу: він упевнений, що зможе справитися з усіма обставинами та не погіршити стосунки Дейва з дружиною, зайнявши його місце на один вечір. У респонсивному ході Дейв виражає протилежну оцінку ситуації за допомогою питального речення *Are you joking?*, що імплікує категоричне неприйняття твердження Мітча, та аргументів: Дейв упевнений, що Мітч не справиться, тому що навіть за один день на його робочому місці Мітч ледве не потрапив за ґрати. Наведений приклад демонструє незгоду, що спирається на логіку та досвід, отриманий із попередніх життєвих ситуацій.

Аксіологічний контекст комунікативного акту незгоди висувається у фокус уваги в ситуаціях, де підставою для розбіжностей в оцінці сутності / ситуації стають різні системи аксіологічних орієнтирів співрозмовників. Наприклад:

[*Ike runs after Maggie. He grabs her arm and turns her to him.*]

IKE: *I'm the only goddamn person in there pulling for you.*

MAGGIE: *You humiliated me!*

IKE: *No, Maggie, I defended you. Humiliating you is what everyone else is doing. It's the theme of this party.*

MAGGIE: *I had it under control. Now they feel sorry for me.*

IKE: *Well, they should. Because they're about to watch you hang yourself again*

[*Maggie has no response*] (Runaway Bride).

Учасниками наведеного комунікативного акту незгоди є чоловік та жінка, які симпатизують одне одному, а темою – учинок Айка, який прилюдно сказав Меггі про те, що причиною її втеч із весільних церемоній є не що інше, як неподолані психологічні проблеми. В ініціальному ході Айка надає оцінку ситуації, стверджуючи, що, сказавши їй правду, він довів, що є єдиним, хто насправді піклується про неї. Меггі не погоджується з Айком, уважаючи, що, сказавши правду, він принизив її. Айка продовжує наполягати на своїй оцінці ситуації, стверджуючи, що він захистив її, на відміну від інших, які справді її принижують, обговорюючи її поведінку на вечірці. Наступним аргументом Меггі є те, що, принаймні до того, як Айка привселюдно заговорив про її психологічні проблеми, оточуючі хоча б не жаліли її. Проте цей аргумент не переконує Айка, який вважає, що її слід пошкодувати, бо настане час весілля – і вона знову буде посміховиськом, утікаючи з-під вінця. Меггі не має що сказати. Мовчання свідчить про те, що вона, урешті-решт, погоджується з оцінкою ситуації Айка.

Відтак, у цьому комунікативному акті незгоди комуніканти виходять з різних аксіологічних орієнтирів у своїй оцінці ситуації: Айка вважає, що правду, навіть якщо вона неприємна, не слід приховувати, а Меггі спочатку не хоче визнати цієї морально-етичної норми, а потім приймає її.

У своїй оцінці ситуації комунікант, який висловлює незгоду, може спиратися на *перцептивний контекст*, тобто на свої сенсорні відчуття. Наприклад:

GRACE: *I have to see a doctor. There's definitely something wrong with me.*

[Bruce jumps up from the computer, hides what he's doing...]

BRUCE: *No. You look great.*

GRACE: *I look like a hooker. My whole body is changing.*

[She turns profile, her back sways causing her ass to stick out.]

GRACE: *My back didn't used to arch like this.*

[Bruce gets up, walks to Grace]

BRUCE: *I think you look amazing* (Bruce Almighty).

У наведеному прикладі комунікативний акт незгоди розгортається за відсутності конфлікту. Учасниками акту є чоловік і жінка, котрі перебувають у близьких стосунках. Ініціальний комунікативний хід належить Грейс, яка стверджує, що погано виглядає. Брюс заперечує це твердження та висловлює протилежну точку зору. Грейс продовжує наполягати, що з її тілом відбуваються негативні зміни. Проте Брюс знову висловлює протилежну думку, наполягаючи, що вона виглядає прекрасно.

Оцінюючи ситуацію, комуніканти покладаються на сенсорні відчуття, зокрема здорове сприйняття: Грейс здається собі негарною, а Брюс, навпаки, – у захваті від неї.

Прагматичний контекст виявляється в мотивах співрозмовників, які спонукають їх висловлювати незгоду. Наприклад:

JANICE: *No, you were right, you were right. I mean, I-I-I've got to give my marriage another chance.*

CHANDLER: *No you don't! No, no, no, I say you have to give your divorce another chance.*

JANICE: [Standing up] *I'm sorry.* [Hugs him] (Friends)

У наведеному прикладі конфлікт між комунікантами відсутній. Темою комунікативного акту між чоловіком та жінкою, котрі симпатизують одне одному, стає розлучення Дженіс із чоловіком та її стосунки з Чендлером.

Дженіс вважає, що її шлюб заслуговує на другий шанс, а Чендлер стверджує те, що ідея розлучення є більш удаюю, ніж продовження шлюбу.

У своїй оцінці ситуації комуніканти виходять із різних мотивів: Чендлер прагне налагодити власні стосунки з Дженіс, тому думка про те, що їй слід було б спробувати налагодити стосунки з чоловіком, є для нього неприйнятною. Дженіс виходить із здорового глузду: розлучення надто важливий крок, щоб зважитися на нього, не спробувавши всі можливості зберегти шлюб.

Висновки й перспективи подальших досліджень. У процесі дослідження виявлено, що комунікативна стратегія незгоди реалізується за участі параметрів психологічного, афективного, когнітивного, аксіологічного, перцептивного та прагматичного контекстів при конфліктних, нейтральних та гармонічних стосунках між комунікантами.

Перспективу дослідження вбачаємо у вивченні невербальних чинників втілення стратегії незгоди.

Джерела та літератури

1. Андреева И. В. О конститутивных признаках речевого акта «опровержение» / И. В. Андреева // Проблемы лингвокультурологии и теории дискурса : сб. науч. тр. / [под ред. В. И. Карасика, Н. А. Кравцовского]. – Волгоград : Перемена, 2003. – С. 128–133.
2. Дейк Т. А. ван. Язык. Познание. Коммуникация : пер. с англ. / Т. А. ван Дейк. – М. : Прогресс, 1989. – 312 с.
3. Макаров М. Л. Основы теории дискурса / М. Л. Макаров. – М. : ИТДГК «Гнозис», 2003. – 280 с.
4. Фролова І. Є. Стратегія конфронтації в англомовному дискурсі : [монографія] / І. Є. Фролова. – Х. : ХНУ ім. В. Н. Каразіна, 2009. – 344 с.
5. Bruce Almighty [Electronic resource]. – Mode of access : <http://www.imsdb.com/scripts/Bruce-Almighty.html>
6. Change-Up [Electronic resource]. – Mode of access : <http://www.imsdb.com/scripts/Change-Up,-The.html>
7. Friends. Season 1 [Electronic resource]. – Mode of access : <http://www.angelfire.com/tv/chocgal/scripts.html>
8. He's just not hat into you [Electronic resource]. – Mode of access : <http://www.imsdb.com/scripts/He's-Just-Not-That-Into-You.html>
9. Runaway bride [Electronic resource]. – Mode of access : <http://www.imsdb.com/scripts/Runaway-Bride.html>

Рыбакова Елена. Контекстуальные параметры коммуникативного акта несогласия. В статье представлены результаты анализа воплощения коммуникативной стратегии несогласия в англоязычном кинодискурсе. Коммуникативная стратегия трактуется как коммуникативное намерение адресанта, сформированное на

основе социокультурного опыта, оценивание намерения как адекватного достижению социально значимых целей в конкретный момент общения, реализацию намерения вербальными и невербальными средствами и осмысление реализации всеми участниками коммуникации. Коммуникативное намерение несогласия определяется как различие в оценке определенных сущностей / ситуаций участниками коммуникативного акта. Коммуникативный акт несогласия охватывает речевой акт адресанта, интерпретационный акт адресата и коммуникативную ситуацию как взаимодействие различных контекстуальных параметров, влияющих на интерпретацию языковых выражений. Установлено, что коммуникативная стратегия несогласия реализуется при участии параметров психологического, аффективного, когнитивного, аксиологического, перцептивного и прагматического контекстов при конфликтных, нейтральных или гармоничных отношениях между коммуникантами.

Ключевые слова: коммуникативная стратегия, контекст, оценка.

Rybakova Olena. Contextual Parameters of the Communicative Act of Disagreement. The paper presents the results of the analysis of the realization of the communicative strategy of disagreement in the English cinema discourse. The communicative strategy is viewed as the addresser's communicative intention shaped on the basis of his/her socio-cultural experience, evaluation of the adequacy of this intention to achieve socially important communicative goals in the communicative act, verbal and non-verbal realization of this intention and understanding of the realization by all the communicants. The communicative intention of disagreement is determined as the difference in the assessment of some objects / situations by the participants of the communicative act. The communicative act of disagreement enhances the addresser's speech act, the addressee's interpretation act, and the situation of communication that includes all the contextual parameters influencing the interpretation of the meaning of the utterance. It is stated that the communicative strategy of disagreement is realized due to the parameters of the psychological, affective, cognitive, axiological, perceptual and pragmatic context under the conflicting, neutral and harmonic relations between the communicants.

Key words: communicative strategy, context, evaluation.

Стаття надійшла до редколегії
07.02.2013 р.

УДК 811.111:[007:304:070] (94)

Юлія Рогач

Маніпуляція в контексті сучасної англомовної соціальної комунікації

У пропонованій розвідці розглянуто роль маніпуляції у сучасній соціальній комунікації, здійснено диференціацію термінів *маніпуляція*, *гра*, *операція*, визначено психоемоційні канали впливу на цільову аудиторію, окреслено особистість маніпулятора. Установлено морально-етичні складники маніпуляції, а також проаналізовано особливості побудови комбінованих рекламних мікротекстів у сучасних австралійських засобах масової інформації. Особливу увагу звернено на соціокультурні та лінгвістичні компоненти у різножанрових мас-медійних рекламних мікротекстах.

Ключові слова: маніпуляція, етичний складник маніпуляції, канали впливу, мас-медійні комбіновані рекламні мікротексти, вербальні та графічні одиниці, засоби масової інформації Австралії.

Постановка наукової проблеми та її значення. Мета нашої розвідки – окреслення ролі та функцій маніпуляції в засобах масової інформації, а також аналіз різних підходів до розуміння самого явища маніпуляції. Дослідження виконано в контексті сучасних лінгвістичних, психолінгвістичних та соціолінгвістичних студій, мета яких – поліаспектний підхід до дослідження маніпуляції через призму цільової аудиторії та авторів-маніпуляторів, а також аналіз комбінованих вербально-візуальних засобів, які здійснюють функцію впливу. Вивченням явища маніпуляції займаються багато вітчизняних та зарубіжних учених, а саме: М. Козлов, Еверетт Л. Шостром, Ерік Берн, Д. Устінов, Є. Адамчик та ін. Перспективою подальших студій слугуватиме психолінгвістичний аналіз комбінованих візуально-вербальних комплексів, якими послуговуються копірайтери на сторінках сучасних ЗМІ Австралії.

Виклад основного матеріалу й обґрунтування отриманих результатів дослідження. Аналіз теоретичної літератури дає змогу стверджувати, що явище маніпуляції має давню історію та широ-